

ontdekt: de Kleine Plevier (*Charadrius dubius*), de Bontbek- (*Ch. hiaticula*) en de Strandplevier (*Ch. alexandrinus*). Toen op de terugweg de oogst van de dag werd geteld, wees de lijst 64 soorten aan.

Drie enthousiaste introducés meldden zich als lid van de vereniging aan.

M. J. TEKKE.

Literatuur

H. VAN DE WERKEN, *Artis dieren-encyclopedie. Vogels*. Met fotos' van J. BOKMA en kleurenfoto's en een grammofoonplaat van de schrijver. — Uitg. PLOEGSMA, Amsterdam, 1960. 256 pp. — Prijs: f 22.50 (incl. grammofoonplaat).

Na het deel over de zoogdieren, dat in 1959 verscheen, heeft de „perschef” van *Artis* en hoofdredacteur van het gelijknamige tijdschrift het gewaagd een deel over de vogels samen te stellen. Dat was geen gemakkelijke taak voor iemand, die niet de pretenties heeft een ornitholoog te zijn. Het is daarom een bijzondere verdienste van dit voortreffelijk uitgegeven en met talrijke foto's van in *Artis*, dus in gevangenschap levende vogels verlichte boek, dat men nergens de indruk krijgt, dat de schrijver kwasi-wetenschappelijk wilde doen en aldus „boven zijn macht” trachtte te grijpen. In de alfabetisch geordende besprekingen over allerlei, merendeels buitenlandse, soorten en soortgroepen, tracht de schrijver voor de direct in de dierentuin waarneembare facetten van de vogels aandacht te vragen. Hij doet dat op journalistieke, doch niettemin (!) geheel verantwoorde wijze. Dat de auteur daarbij een idealistisch doel voor de geest stond, blijkt reeds dadelijk uit de inleiding, waar hij het boek de navolgende wens meegeeft: „Moge ook dit boek ertoe bijdragen, de mens nader te brengen tot de dierlijke medebewoners van onze aarde, tot de gevleugelde in het bijzonder. Een vogel is méér dan iets, dat alleen maar geplukt kan worden”. Ik twijfel er niet aan, dat dit boek inderdaad tot het bereiken van dit doel zal bijdragen. De lezer verwachtte dus niet een werkelijk ornithologisch werk, doch wel een vlot geschreven, rijkelijk geïllustreerd en van overzichtelijke verspreidingskaartjes voorzien naslagwerk voor ieder, die iets boeiends over die vogels wil weten, die door uiterlijk of gedrag in een dierentuin zijn belangstelling hebben gewekt.

K. H. VOOUS.

R. K. CORNWALLIS & A. E. SMITH: *The Bird in the Hand*. — Field Guide, British Trust for Ornithology, 6. 1960, 69 pp. Prijs: 4 sh.

In een bijzonder handig boekje, dat voornamelijk ten behoeve van vogelringers en beoefenaren van de nieuwe tak van de ornithologische wetenschap, de zgn. „field-taxonomy” (p. 27), is samengesteld, worden door volledig terzake kundige auteurs wenken en raadgevingen gegeven voor het hanteren en ringen van gevangen vogels, het beschrijven van veer-kenmerken en van verenkleden en het bepalen van de leeftijd van de gevangen vogels. In dit laatste opzicht is het een

Engelse tegenhanger van het uitstekende werkje van Prof. R. DROST, „Kennzeichen für Alter und Geschlecht bei Sperlingsvögeln" (Ornith. Merkblätter 1, Vogelwarte Helgoland, 1951).

Het thans uitgegeven boekje is wat ruimer en overzichtelijker van opzet, het is op aantrekkelijke wijze verlicht met instructieve pentekeningen van Dr. ERIC ENNION en het bevat ook gegevens betreffende heel wat soorten, die niet in DROST's boekje worden besproken, waaronder evenwel slechts vijf niet-zangvogels. Hoewel dit werkje de grote gevaren van de "field-taxonomy", die vooral bij de Britse ornithologen opgeld doet, in de hand werkt (oncontroleerbaarheid en onkunde van de moeilijke problematiek van de taxonomie), is zijn verschijning toch uitermate waardevol en belangrijk voor hen, die er een serieus gebruik van willen maken. De beschreven verschillen tussen eerste-jaars en meerjarige verenkleeden, met name van de kleine zangers, zijn veelal zeer gering, vereisen een grotere routine en... gaan er van uit, dat de soort-determinatie juist is. In de thans zeven nummers tellende "Field Guides" neemt ook dit deel wederom een waardevolle plaats in.

K. H. Voous.

A. RUTGERS: *Vogels in huis en hun verzorging*. — Prisma-boek, nr. 524. Het Spectrum, Utrecht-Antwerpen, 1960. Prijs f 1.25.

In dit goed verzorgde en met frisse pentekeningen van H. J. SLIJPER en heldere, overwegend technische tekeningen van A. K. VINK voorziene boekje, kan de lezer vele wetenswaardige bijzonderheden en instructieve raadgevingen vinden over het houden en kweken van vogels in kooien in huis en in de tuin. Aparte hoofdstukjes zijn gewijd aan het kweken van kanaries, van zebra-vinken en van grasparkieten. De inhoud maakt een degelijke indruk en overal blijkt, dat de auteur over veel persoonlijke ervaring beschikt. Niettemin komen enkele aperte onjuistheden in de tekst voor, die merkwaardigerwijs juist daar worden aangevoerd, waar op voorzichtige, doch overigens ondubbelzinnige wijze tegen de Nederlandse Vogelwet stelling wordt genomen. Zo zal de lezer zich met bezorgdheid afvragen wat de auteur van de wilde Nederlandse vogels heeft begrepen, wanneer hij in de Inleiding schrijft: „Waarom trekken de vogels tegen de winter weg naar warmere streken? Omdat ze er voedsel vinden en er kunnen broeden" (p. 10) en dan vervolgens dit op zijn minst gezegd foutieve gegeven bij de rechtvaardiging van het houden van kooivogels aanvoert! Voorts betreurt referent het, dat in het boekje een afbeelding van de in Nederland vrij zeldzaam tot zeer zeldzaam broedende Goudvink is opgenomen (fig. 54, p. 141) en dat daaronder in de tekst de volgende tendentieuze en onjuiste opmerking voorkomt: „Helaas is de tijd nog niet aangebroken dat we deze veel voorkomende (sic) en in speciale gevallen zelfs schadelijke vogel mogen houden". Los van andere argumenten kan het van natuurschoon reeds zo berooide Nederland en West-Europa in het algemeen, het zich niet (meer) veroorloven in het wild levende vogels voor het kooivogelbedrijf te vangen. Of is het niet reeds te betreuren, dat de Putter als wilde vogel in de meeste gebieden van Nederland in feite is weggevangen? Tegen de stroom in van de „natuursport" (overigens een lelijk woord) om planten en dieren in de natuur gade te slaan en te bestuderen, stelt de auteur in zijn Inleiding de onbegrijpelijke opmerking ter rechtvaardiging van de beoefening van de „vogelsport" (een even lelijk woord): „Over het leven van de inheemse vogels kan de jeugd alleen nog maar iets te weten komen uit boekjes" (p. 9); alsof de jeugd buiten zijn ogen niet de kost kan geven en zijn hart aan de wilde vogels kan ophalen! Zo zou ik door kunnen gaan met citaten; waarom ik dit boekje alleen in de handen van weinige, zeer serieuze liefhebbers zou wensen, terwijl overigens hier in de eerste plaats geldt: beter tien vogels in de lucht, dan één in de kooi. En dat geldt ook voor de uit de tropen geïmporteerde kooivogels.

K. H. Voous.

CORRECTIE LEDENLIJST per 1 jan. 1960

Aanvulling:

M. DE JONG, Schaapherderstraat 17-III, Amsterdam-W. (1947).